

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **AD VIZE s.r.o.**
sídlem nám. Republiky 725/15, Brno
zastoupen JUDr. Jaromírem Josefem, advokátem
sídlem Velkomoravská 378/1, Hodonín

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.6.2017, č.j. 29503/17/5300-22441-711661,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 29.6.2017, č.j. 29503/17/5300-22441-711661, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil platební výměr Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne

14.10.2016, č.j. 4083872/16/3003-52523-711874, kterým byla žalobci za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2014 vyměřena vlastní daňová povinnost ve výši 9 316 644 Kč.

2. Žalovaný potvrdil závěry správce daně, že žalobce neunesl důkazní břemeno k nároku na odpočet daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „ZDPH“), z transakce s dodavatelem PANCHARENE s.r.o., neboť neprokázal, že se plnění uskutečnilo tak, jak bylo deklarováno na daňových dokladech.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že pro vydání rozhodnutí žalovaného i prvostupňového orgánu nebyly splněny podmínky, neboť závěry správních orgánů o neunesení důkazního břemena žalobce jsou nesprávné a v rozporu s právními předpisy. Správní orgány nepřihlédly ke všem důkazům a skutečnostem, které žalobce tvrdil a doložil; rozhodnutí obou stupňů se neopírají o dostatečně zjištěný skutkový stav a jsou nepřezkoumatelná.
4. Žalobce uvádí, že správce daně nevzal na vědomí jeho důkazy – faktury, daňové doklady mezi žalobcem a Moravia Cooper Trade s.r.o., čestné prohlášení J. K., prokuristy PANCHARENE s.r.o., čestné prohlášení L. C. a R. Ž. a CD ROM s daňovými doklady Moravia Cooper Trade s.r.o. a dospěl k jednostrannému zjištění.
5. Na své argumentaci žalobce setrval v replice podané dne 11.12.2017, v níž zdůraznil, že pokud měl správce daně pochybnost o čestných prohlášeních výše uvedených osob, měl je vyslechnout jako svědky. Žalobce nezavinil, že PANCHARENE s.r.o. neplnila své daňové povinnosti. Pokud je za to trestán, jedná se o libovůli správce daně a porušení základních zásad činnosti správních orgánů.
6. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

7. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a odkazuje na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, na níž setrvává.
8. S ohledem na uvedené žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
10. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle správce daně žalobce nesplnil podmínky nároku na odpočet daně z plnění – dodávek měděných katod a měděného drátu – od PANCHARENE s.r.o., s deklarovaným místem plnění v tuzemsku, ve smyslu § 72 odst. 1 ZDPH, podle něhož má plátce nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije v souvislosti s jeho ekonomickou činností.

Podle správce daně a žalovaného žalobce neunesl své důkazní břemeno, neboť důkazní prostředky, které v průběhu daňového řízení předložil, byly správcem daně zpochybněny. To, že měděné katody a měděný drát žalobce dodával Moravia Cooper Trade s.r.o., nebylo v daňovém řízení zpochybňováno.

12. Podle § 92 odst. 3 daňového řádu daňový subjekt prokazuje všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Podle § 92 odst. 7 daňového řádu správce daně po provedeném dokazování určí, které skutečnosti považuje za prokázané a které nikoliv a na základě kterých důkazních prostředků; o hodnocení důkazů sepiše úřední záznam, pokud se toto hodnocení neuvádí v jiné písemnosti založené ve spise. Pokud jde o rozložení důkazního břemena, v první fázi tedy daňový subjekt své důkazní břemeno unese předložením daňových dokladů a dalších povinných evidencí a účetních záznamů.
13. Podle § 7 odst. 1 ZDPH je místem plnění při dodání zboží, pokud je dodání zboží uskutečněno bez odeslání nebo přepravy, místo, kde se zboží nachází v době, kdy se dodání uskutečňuje.
14. Podle § 7 odst. 2 ZDPH je místem plnění při dodání zboží, pokud je zboží odesláno nebo přepraveno osobou, která uskutečňuje dodání zboží, nebo osobou, pro kterou se uskutečňuje dodání zboží, nebo zmocněnou třetí osobou, je místo, kde se zboží nachází v době, kdy odeslání nebo přeprava zboží začíná. Pokud však odeslání nebo přeprava zboží začíná ve třetí zemi, za místo plnění při dovozu zboží a následného dodání zboží osobou, která dovoz zboží uskutečnila, se považuje členský stát, ve kterém vznikla povinnost přiznat nebo zaplatit daň při dovozu zboží.
15. Správce daně zahájil daňovou kontrolu na DPH za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2014. Správce daně zjistil, že deklarovaný dodavatel PANCHARENE s.r.o. neplní své daňové povinnosti. Dožádáním bylo dále zjištěno, že PANCHARENE s.r.o. nedisponuje skladovými prostory v tuzemsku, nýbrž na Slovensku a v Maďarsku.
16. Daňové doklady PANCHARENE s.r.o. vystavoval jednatel V. F. Prokurista PANCHARENE s.r.o. J. K. při ústním jednání (na základě dožádání s místně příslušným správcem daně) uvedl, že žalobce oslovil prostřednictvím emailové nabídky, jednal přímo s majitelem, ale na jeho jméno si nevzpomněl. Podle J. K. si dopravu zajišťoval žalobce prostřednictvím externích přepravců, kteří zboží vyzvedávali ve skladech na Slovensku a Maďarsku. Nakládku a vykládku prováděli skladníci zaměstnaní na dohodu o provedení práce. J. K. rovněž uvedl, že žalobce jej dopředu telefonicky či emailem informoval o SPZ auta, jménu řidiče a čase příjezdu. Na daňových dokladech žalobce přitom bylo deklarováno jako místo plnění tuzemsko s nárokem na odpočet DPH. Žalobce naopak správci daně sdělil, že dopravu pro něj zajišťoval dodavatel a že cena za dopravu byla zahrnuta v ceně za zboží. Rovněž zástupce odběratele žalobce Moravia Cooper Trade s.r.o. uvedl, že zboží mu dovezl žalobce, který hradil náklady související s přepravou. Na základě zjištěných skutečností správce daně dospěl k závěru, že místo plnění ve smyslu § 7 ZDPH nelze určit.
17. Namítá-li žalobce, že k výzvě správce daně předložil důkazní prostředky prokazující jeho tvrzení, tak zdejší soud mu za pravdu nedává. Správce daně dostatečně identifikoval pochybnosti na certifikátech dokazujících původ a kvalitu zboží; ostatně k tomu žalobce ani konkrétně v žalobě žádné argumenty nevznáší (v podrobnostech proto zdejší soud odkazuje na str. 9 zprávy o daňové kontrole č.j. 4049976/16/3003).

18. Správce daně dále poukázal na to, že žalobce nedoložil žádné listiny související se smluvním ujednáním s PANCHARENE s.r.o. ani to, jak s tímto dodavatelem komunikoval či si jeho aktivity ověřoval. Pokud žalobce v žalobě odkazuje na čestná prohlášení J. K., L. C. (z Moravia Cooper Trade s.r.o.) a R. Ž., který prováděl vykládku v Brně, tak správce daně ani žalovaný nepochybili, pokud tyto listiny neuznali jako důkazy prokazující pravdivost údajů na daňových dokladech žalobce pokud jde o plnění od PANCHARENE s.r.o. „Čestné prohlášení“ je listinou, která není ze zákona nadána pravdivostí o tom, co je v ní uvedeno, což plyne z ustálené judikatury správních soudů; *„Tvzení třetí osoby, zachycené v písemné formě bude bezesporu důkazním prostředkem, který musí být správcem daně vyhodnocen. Nicméně ani prohlášení třetí osoby nemůže zpravidla samo o sobě doložit výdaj v určité výši. Na druhou stranu ani první senát, ani žádný jiný senát Nejvyššího správního soudu ...nikdy nejudikoval tak, že by správce daně mohl čestné prohlášení bez dalšího vymlčet. Jakkoliv musí správce daně přihlídnout ke všem skutečnostem, které v daňovém řízení vyjdou najevo, neznamená to, že jakékoliv skutečnosti či dokonce tvrzení musí následně zohlednit jako důkazy.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2014, č.j. 9 Afs 139/2013-30). Správce daně a žalovaný tyto listiny hodnotili jako každý jiný důkazní prostředek a dospěli k závěru, že neprokazují tvrzení žalobce - poukázali na to, že pokud jde o čestná prohlášení L. C. (jednatel a společník Moravia Cooper Trade s.r.o.) a R. Ž. (stejně jako CD či fotografie vysokozdvizného vozíku při vykládce zboží v Brně), ta se vztahují k uskutečnění dodávky pro Moravia Cooper Trade s.r.o., jež však zpochybňována nebyla. Proto bylo nadbytečné vyslýchat tyto osoby jako svědky, jak žalobce uvádí v žalobě; stejně tak nebylo potřebné vyslýchat jednatele žalobce a řidiče H., jak navrhl žalobce u jednání, neboť jednak v daňovém řízení měl žalobce dostatečný prostor se ke zjištění správce daně vyjádřit, a pokud jde o návrh na výslech řidiče H., tomu nevyhověl již správce daně, neboť žalobce neuvedl, jaké konkrétní dodávky měl řidič Hošek dovézt, kde měl zboží naložit a kde složit, ani neuvedl bližší detaily činnosti řidiče H. tak, aby bylo zřejmé, co hodlá žalobce výsledkem tohoto svědka prokázat (str. 20 zprávy o daňové kontrole č.j. 4049976/16/3003-60562-711597).
19. Pokud se týká čestného prohlášení J. K., jeho obsah se neshodoval s tím, co J. K. uvedl při ústním jednání se správcem daně v rámci dožádání – v čestném prohlášení se uvádí, že dopravu zajišťovala vždy PANCHARENE s.r.o. a že se zboží vykládalo v Brně. Není také namístě argument žalobce, že pokud správce daně čestné prohlášení neosvědčil jako důkaz, měl J. K. vyslechnout jako svědka. Správce daně se několikrát marně pokusil J. K. vyslechnout jako svědka, přičemž v průběhu daňového řízení došlo ke změně adresy J. K. a na ohlašovnu Městského úřadu v Ivančicích.
20. S ohledem na výše uvedené nemůže být žalobce úspěšný s námitkou, že své důkazní břemeno unesl. Odkaz na to, že nebylo zpochybněno, že žalobce prodával měděné zboží svému odběrateli Moravia Cooper Trade s.r.o. a předložil tomu odpovídající doklady, nepředstavuje unesení důkazního břemena ve vztahu k dodávce od PANCHARENE s.r.o. Plátce, který uplatňuje odpočet DPH, musí oprávněnost nároku, deklarovaného v daňovém přiznání, správci daně prokázat. Přitom platí, že ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí být podkladem pro uznání nároku na odpočet DPH, není-li prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění došlo tak, jak je v dokladech deklarováno, či nejsou-li splněny další zákonné podmínky pro jeho uplatnění. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.1.2012, č.j. 8 Afs 44/2011-103, *„...jakkoliv z § 73 odst. 1 ZDPH vyplývá, že prokazování nároku na odpočet daně je prvotně záležitostí dokladovou, je současně třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně*

právním...Pokud daňový subjekt před správcem daně uplatňuje nárok na odpočet daně, je k jeho výzvě povinen uplatněný nárok jednoznačně prokázat...“. Důkaz daňovým dokladem je pouze formálním důkazem dovšujícím hmotně právní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Žalobce tedy coby daňový subjekt tíží důkazní břemeno, pokud jde o jím nárokový odpočet DPH; proto musí být schopen předložit takové důkazní prostředky, které prokáží, že přijal konkrétní zdanitelné plnění od konkrétního dodavatele v rozsahu uvedeném na daňovém dokladu.

21. V posuzovaném případě žalobce tvrzení o nákupu zboží od PANACHARENE s.r.o. tak, jak bylo uvedeno na žalobcem předložených dokladech, neprokázal.
22. Pokud žalobce v obecné rovině namítá, že rozhodnutí správce daně je jednostranné a je výrazem libovůle, tak s touto námitkou zdejší soud nesouhlasí; byl to primárně žalobce, kdo měl náležitý procesní prostor pro to, aby splnil svoji důkazní povinnost ke svým tvrzením. Žalobce byl povinen v reakci na výzvy správce daně v daňovém řízení předložit takové důkazní prostředky, kterými by své tvrzení prokázal, případně vyvrátil pochybnosti správce daně. Stejně tak nedošlo k porušení žádných zásad činnosti správních orgánů, ani těch, jimiž je ovládáno daňové řízení.
23. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

24. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. října 2019

David Raus v.r.
předseda senátu